

РЕШЕНИЕ

№ 4258

гр. София, 07.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 07.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **7262** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „МАТЕМА ЛЕНД“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от Л. Г. – управител, чрез адв. С. Г. – Д. против Решение № ПО-61/25.06.2024 г. на Директор на ТД на НАП С., с което жалба с вх. №53-06-6874/19.06.2024 г. по описа на ТД на НАП С., подадена от „МАТЕМА ЛЕНД“ ЕООД, чрез Л. Г. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С240022-023-0001794/14.06.2024 г., издадено от Д. Р. на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., е оставена без уважение, като неоснователна.

В жалбата се съдържат доводи за незаконосъобразност на обжалваното постановление за предварителни обезпечителни мерки, поради липса на материалноправни предпоставки за налагането им.

ПНПОМ с изх.№С240022-023-0001794/14.06.2024 г. е издадено във връзка с мотивирано Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ №Р- 22221024001972-039-001/11.06.2024 г., издадено от А. Л. И. - ръководител екип, извършващ ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221024001972-020-001/19.04.2024 г. В хода на ревизията ревизиращият екип е установил, че очакваният размер на задълженията на юридическото лице ще бъде общо 318 701,91 лв., в това число главница в размер на

237 940, 19 лв. и лихва в размер на 80761, 72 лв., изчислена към 11.06.2024 г.

С обжалваното постановление е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД за сума в размер на 318 701, 91 лв. До банката е изпратено Запорно съобщение с изх. №С240022-003-0034859/14.06.2024 г., като от същата е върнат отговор, че запорът е наложен на 14.06.2024 г.

С цитираното по-горе решение на директора на ТД на НАП - [населено място] е потвърдено обжалваното постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

Жалбата е подадена в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл. 197, ал. 2 от ДОПК от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Съгласно чл. 121, ал. 2 от ДОПК, предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197 от ДОПК. Цитираната разпоредба на чл. 197, ал. 1 от ДОПК предвижда, че постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да се обжалва в 7-дневен срок от връчването му пред изпълнителния директор на Агенцията за държавни вземания, съответно пред директора на Териториалната дирекция на НАП по местонахождение на публичния изпълнител, който се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок, а в случаите на налагане на предварителни обезпечителни мерки - в 7-дневен срок от получаването на жалбата.

Съгласно чл. 197, ал. 2 от ДОПК решението на органа по ал. 1 може да се обжалва пред административния съд по местонахождението на публичния изпълнител, съответно на териториалната дирекция, чийто директор го е издал.

От друга страна, нормата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК определя условията, при които съдът отменя наложената обезпечителна мярка.

Въз основа на граматическото и систематичното тълкуване на горепосочените разпоредби се обосновава изводът, че предмет на съдебен контрол на настоящото производство са постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП. Следователно, съдът извършва преценка дали при издаването на двата административни акта са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличието на компетентност на органа; спазване на материалните и процесуалните правила при издаването им; изискването за писмена форма и съобразяване с целта на закона.

В настоящия случай процесното решение на директора на Териториалната дирекция на Националната агенция по приходите - С. е издадено от орган, който разполага с

материална компетентност.

Съобразно нормите на чл. 197, ал. 1 - ал. 3 от ДОПК, в настоящото производство съдът извършва преценка и на законосъобразността на самото налагане на предварителните обезпечителни мерки.

Обжалваното постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, издадено от публичен изпълнител в ТД на НАП - С. е издадено от компетентен орган - от публичен изпълнител в териториалната дирекция на НАП съгласно правомощията, определени в чл. 167 от ДОПК; в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и посочените в същата норма задължителни реквизити.

Обжалваното постановление е издадено от компетентен орган, въз основа мотивирано искане от орган по приходите, като са спазени изискванията за форма и съдържание на постановлението, посочени в чл. 195 и чл. 196, във връзка с чл. 121, ал. 2 от ДОПК. Същото е мотивирано, като публичният изпълнител се е позовал на установените от ревизиращия екип в хода на ревизионното производство факти и обстоятелства, посочени в Искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Законът поставя отмяната на наложена обезпечителна мярка в зависимост от наличието на предвидените в ал. 3 на чл. 197 от ДОПК абсолютни условия. Разпоредбата на чл. 195, ал. 2 от ДОПК обаче поставя като изискване за допускане на обезпечението наличието на обстоятелства, свързани с невъзможност или затруднение за събирането на публичното задължение. Обезпечителната мярка, представляваща едновременно защитата и санкцията, в които се състои обезпечението на конкретно вземане, следва да съответства на вземането на държавата.

В рамките на производството по издаване на постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, публичният изпълнител извършва преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публични вземания и при съобразяване на условията по чл. 121, ал. 3 от ДОПК същият има правомощието да наложи обезпечителните мерки. Като мотиви за налагане на предварителната обезпечителна мярка е посочено, че с исканата обезпечителна мярка се цели предотвратяване разпореждане с вземанията на жалбоподателя, което би затруднило събирането на предполагаемите вземания или значително затруднено. Отчетен е фактът, че размерът на установеното задължение е значителен.

Не се спори, че „Матема Ленд“ ЕООД е правопреемник на дружеството „Матема Консулт“ ЕООД, като същото се преобразува чрез разделяне на две нови дружества, а именно „Матема Ленд“ ЕООД и „Матема Консулт 2024“ ЕООД.

В хода на ревизията са установени данни за отклонение от данъчно облагане. От събраните и присъединени в ревизионното производство доказателства се налагат изводи, че между „Матема Консулт“ ЕООД и „Екс 22“ ЕООД не са налице реални доставки. Предметът на фактурите е посочен твърде общо, не е налице предаване на стоки, а само платени аванси, т.е. движение на парични средства. По отношение на посредническите услуги са налице безспорни доказателства, че не са налице реални доставки. По данни от ревизиращия екип, от страна на правопреемниците не са

представени доказателства каква част от задълженията към кой правоприемник на „Матема Консулт“ ЕООД следва да бъдат отнесени. По данни на ревизиращия екип дружеството не е представило справки за притежаваните активи, поискани му с редовно връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице. От страна на публичния изпълнител е извършена проверка и е установено, че дружеството не притежава недвижими имоти, ДМА, включително МПС/ППС, дялове и акции в други дружества.

Съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Следва да се отбележи, че в административното производство, свързано с издаването на постановление за предварително обезпечаване, законодателят не е вменил на публичният изпълнител нито задължение, нито компетентност да обсъжда по същество констатациите на органите, извършващи ревизията. При предприемането на действия по предварително обезпечение публичният изпълнител е в условията на обвързана компетентност по отношение на размера на задълженията, както и относно мотивите, обуславящи налагането на предварителните обезпечителни мерки.

Съдът намира, че е съобразено изискването на чл. 121, ал. 3 от ДОПК, съгласно което предварителните обезпечителни мерки следва да се налагат върху активи, обезпечаването на които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето или ако това не е възможно, налагането им да не води до нейното спиране.

В настоящия случай, не са налице и основания за отмяна на наложените предварителни обезпечителни мерки по смисъла на чл. 197, ал. 3 от ДОПК. От една страна, длъжникът не е представил обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа. От друга страна, публичният изпълнител е спазил условията по чл. 121, ал. 1 от ДОПК за налагане на предварителните обезпечителни мерки.

Изрично е посочено, че публичният изпълнител не е контролен орган на ревизиращия орган по приходите и не може да оспорва неговите предположения, нито да ги отхвърля и същият е посочил извода, че не са налице реални доставки с Екс 22 ЕООД.

Обезпечителните мерки са наложени по мотивирано искане на орган по приходите, извършващ ревизията. В искането ревизиращият екип е мотивирал необходимостта от налагането на предварителни обезпечителни мерки, размера на предполагаемото задължение, както и обстоятелствата, поради които ще се установи задължението. Следва да бъде отбелязано, че публичният изпълнител е направил пълно проучване на имущественото състояние на дружеството. Тези обстоятелства се потвърждават и от посочените факти в мотивите на постановлението.

В правомощията на публичния изпълнител е да прецени дали действително ще бъде

затруднено или невъзможно събирането на публични вземания след съобразяване с условията, визирани в чл. 121, ал. 3 от ДОПК. Преценката на възможното затруднение се прави при съпоставка между предполагаемия размер на задължението и наличните материални активи на бъдещия длъжник. В чл. 121, ал. 3 от ДОПК, се предвижда, че обезпечение се допуска дори, ако сериозно се възпрепятства дейността на лицето, стига да не се спира извършвалата от него дейност.

В чл. 229 от ДОПК, дава възможност на ревизираното лице да иска издаването на Разпореждане за разрешение за неотложни плащания на основание чл. 229 от ДОПК, като към същото приложи необходимите доказателства. Видно от съдържанието на административната преписка, молба от длъжника за разрешение за неотложни плащания не е постъпила.

Неприложима се явява и нормата на чл. 199, ал. 2 от ДОПК за замяна на наложеното обезпечение. Длъжникът не е представил обезпечение в пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа.

В оспореното решение са изложени допълващи мотиви досежно необходимостта от налагането на обезпечителните мерки. Посочено е, че при предприемане на действия по предварително обезпечение публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност по отношение размера на установеното задължение. Действията на публичния изпълнител в такъв случай не се приемат за преждевременни.

В заключение, и като съобрази, че преценката за законосъобразност на административния акт се извършва към момента на неговото издаване, съдът намира, че при постановяване на Постановлението и потвърждаващото го решение, са били налице всички законови предпоставки за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

С оглед на горното се обосновава извод, че и Решение № ПО - 61/25.06.2024 г. на и.д. Директор на ТД на НАП С., е издадено от компетентен орган, като са спазени изискванията на материалния закон и на административно-производствените правила.

По тези съображения, съдът намира, че жалбата следва да се отхвърли, като неоснователна.

С оглед изхода на спора и своевременно стореното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски по делото във вид на юрисконсултско възнаграждение, същото следва да бъде уважено. Производството по чл.197, ал.2-4 от ДОПК е особено производство, различно от производството по обжалване на ревизионните актове, поради което специалната разпоредба на чл.161, ал.1, изр.3 от ДОПК е неприложима, а възнаграждението за юрисконсулт е дължимо на основание субсидиарното приложение на чл.78, ал. 8, във връзка с ал. 3 от ГПК и следва да бъде определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Съдът намира, че в случая дължимото възнаграждение за юрисконсулт следва да бъде определено в размер на 100 лева (сто

лева).

Водим от горното и на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК и чл. 172, ал. 2, предл. 4 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „МАТЕМА ЛЕНД“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от Л. Г. – управител, чрез адв. С. Г. – Д. против Решение № ПО-61/25.06.2024 г. на и.д. Директор на ТД на НАП С., с което жалба с вх. №53-06-6874/19.06.2024 г. по описа на ТД на НАП С., подадена от „МАТЕМА ЛЕНД“ ЕООД срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С240022-023-0001794/14.06.2024 г., издадено от Д. Р. на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., е оставена без уважение, като неоснователна.

ОСЪЖДА „МАТЕМА ЛЕНД“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от Л. Г. – управител да заплати на Териториална дирекция на НАП – С. сумата от 100 (сто) лв. съдебно - деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: